

දුරකථන සිතුවම්ලලෙන් ගොඩනැගුණු අයිසල් කුර්ච්ඡා

කයේ ඇති අරුම පුදුම නිර්මාණයන් අතුරින් ප්‍රංශයේ මනස්කාන්ත ඊපල් කුර්ච්ඡා ශ්‍රේෂ්ඨ

ස්ථානයක වැරඹෙයි. ඇමරිකන් ඉංජිනේරුවන් දෙදෙනෙකුගේ අනුප්‍රාප්තිය සිතිවිල්ලක් වූ මෙය එහිදී කඩදාසියකට පමණක් සීමා විය. පසුව ඉන්ජිනේරුවකු වූ සැබ්ලෝ විසින් ප්‍රංශයට ගෙන එන ලදුව එවකට සිටි දක්ෂ ඉංජිනේරුවකු වූ ගස්ටාට් ඊපල්ගේ ද සහයෝගය ඇතිව ඇමරිකන් සිතිවිල්ල ක්‍රියාත්මක විය.

ශ්‍රේෂ්ඨ නිර්මාණයක් වූ මෙය ප්‍රංශයේ ශ්‍රී විභූතිය උද්වහනය කරන සංකේතය බවට පත් වූවා පමණක් නොව වර්ෂයක් පාසා කෝටි ගණනින් මුදල් සපයන ප්‍රධාන ධනෝපායන මාර්ගයක් ද විය.

ගස්ටාට් ඊපල් තමා මුහුණ පා සිටි ආර්ථික පීඩනයන් මාධ්‍යයේ පවුම් දස ලක්ෂයක මුදලක් මේ සඳහා වෙන් කළ අතර මෙම කුර්ච්ඡා ගොඩ නැගීමට වැයවී යයි ඇස්තමේන්තු කරන ලද ඉතිරි මුදල් ප්‍රමාණය වූ පවුම් පත් ලක්ෂය රජයෙන් ලබා ගත්තේ ය.

සේන් නදිය ඉක්මනින් අඩි 984 කුත් අහල් 10 ක් උසට ගොඩනගන ලද මේ සුවිසල් කුර්ච්ඡේ වැඩ වර්ෂ 1887 දී ආරම්භ කරන ලදී. ආරම්භයේ දී මෙන් නොව කුර්ච්ඡේ වැඩ කෙරීගෙන යත් ම නොයෙකුත් බාධකයන් විරුද්ධවැදීමේ මතුවන්නට පටන් ගත්තේ ය. මෙම කුර්ච්ඡා පැරිසියේ නිවෙස් පියෙසිවලට වඩා ඉහලට ඉස්මතු වන්නට පටන් ගත් විට තහර වැසියෝ කෝප වූහ. ඇලෙක්සැන්ඩර් ඩුමා, ගී ද

මෝප සාං ආදී ලොව පහල ලේඛකයන් ඇතුළු සිය ගණනක් විසින් අත්සන් තබන ලද පෙත්සමක් ද ඉදිරිපත් කරන ලදී. අද ලොව ඇති උසම ගොඩනැගිලිවලින් කුන්වැන්න වූ මෙය අඩි 700 ක් පමණ උඩදී පුපුරා විතාග වී ඇදහැලෙනු ඇතැයි අනාවැකි පලකල ඉංජිනේරුවෝ ද වූහ. කුර්ච්ඡා ගොඩගන්නා උත්මත්තකයකු යයි කවුරුත් සිතාසුණ හ. මුළු මහත් ප්‍රංශයේ ම මොහුටත් මේ ගොඩනගන කුර්ච්ඡාටත් එක සේ ද්වේශ කළහ.

මේ සම්බන්ධයෙන් ගස්ටාට් ඊපල්ට නිබුණ එකම සහයෝගය නම් තහර සභාව විසින් ඔහුට දෙන ලද බලපත්‍රයන් ඉන් ලැබුණු අනුබලයන් පමණි. කොතෙකුත් එල්ලවුණ මහජන විරෝධතාවන් ගණනකටවත් නොගත් හේ කුර්ච්ඡා බැඳීමේ වැඩ ලගි ලගියේ කරගෙන ගියේය. වර්ෂ 1889 අවසාන වීමට පෙර කුර්ච්ඡේ වැඩ අවසන් විය.

විවේකාගාර, අවන්හල්, හෝජනාගාර ආදියෙන් සමන්විත මෙම

දැවැන්ත කුර්ච්ඡේහි 300 ක පමණ සේවක සංඛ්‍යාවක් වැඩෙහි යෙදී සිටිති. ශුච්ච විදුලි කථා සහ රූපවාහිනී ප්‍රචාරක ස්ථානයන් ද ආකාස වස්තු පරීක්ෂණාගාරයක් ද කාලගුණ පරීක්ෂණාගාරයක් ද ඇතුළු තවත් නොයෙකුත් ඡායාගාරයන් සඳහා උඩ මහල් තලය වෙන්ව ඇත.

මෙම සුවිසල් කුර්ච්ඡේහි සිටි වෙන් මහලේ සිට පලමුවෙනි ශුච්ච විදුලි පණිවුඩය තිකුත් කරන ලද්දේ 1898 වර්ෂයේ දීය. 'එඩෙඩ් බෙලින්' තැමැත්තකු විසින් වර්ෂ 1925 දී පලමුවන රූපවාහිනී සේයාරුව ප්‍රචාරය කර හරින ලදී.

ත්‍රාසර්තක සිද්ධීන් කීපයක් ද මෙම ඊපල් කුර්ච්ඡා නිසා ඇති විය. වර්ෂ 1912 දී තමා විසින් සාදගන්නා ලද පියාපත් දෙකක් දෙපස බැඳගෙන කුර්ච්ඡා මුදුනේ සිට බිමට පැත්ත ඇඳුම් මහත්තෙක් අභාග්‍යසම්පන්න ලෙස මරුමුවට පත් විය. වර්ෂ 1928 දී මාර්සලගේ කැමැත්තෙන් තමා විසින් සාද ගන්නා ලද පැරවුටයක් අත්හද

බැලීමට ගොස් බිමට පැත ජීවිතක්ෂයට පත් විය. තවත් වරක් 'පියර් ලැබුක්' නම් අයෙක් කුර්ච්ඡාහි මගේ ඇති පඩි 347 ම පා පැදියකින් බැසීමෙන් කරන ලද ඒ වීර ක්‍රියාව සමරීමේ උත්සවය අවුරුදු පතා පවත්වනු ලැබේ. කුර්ච්ඡා තරඹන ව්‍යාප්තියේ ගොස් සිය දිවි නසා ගන්නාවූන් පාලක පක්ෂයට ලොකුම හිසරදයක් විය. පසුව එවැනි දිවිනසා ගැනීම් වැලැක්වීම සඳහා වෙනම ම පාලක පිරිසක් එක් කිරීමට සිදු විය. වරක් සුප්‍රසිද්ධ නිලියක් දිවිනසා ගැනීමට දෙවරක් උත්සාහ කොටත් එයට ඉඩ නොලැබුනේන් ඇය සේන් නදියේ පිහිට පැතුවා ය.

අයෝමය කුර්ච්ඡා සඳහා වූ සම්පූර්ණ වියදම පලමු වර්ෂ දෙක ඇතුළතදීම ලැබිණ. දහස් ගණන් සංචාරකයෝ කුර්ච්ඡා තරඹමින් එහි විවේක ගැනීම සඳහා පැමිණෙන්නට වූහ. වරක් හැමදෙනා විසින්ම ද්වේශ කරන ලද මේ කුර්ච්ඡා හැම දෙනම ආදරයෙන් සහ ගෞරවයෙන් සිහිපත් කරන්නට වූහ. මේ ගැන කවියෝ කවි කීහ. ලේඛකයෝ කථා ලිවූහ. සිත්තරු එය ලක්ෂණ සිත්තමට තැගූහ. චිත්‍රපට නිෂ්පාදකයෝ එය චිත්‍රපටයට ගත්හ. 1952 වර්ෂයේ දී මෙය තැරුණු සංචාරකයින් ගණන දෙළොස් ලක්ෂය ද ඉක්ම වූහ. තරඹන්නන් සංඛ්‍යාව වර්ෂයෙන් වර්ෂයට සීඝ්‍රයෙන් ඉහල නගී. දැනට තුන් කෝටියකට වඩා ජනතාවක් මෙය තරඹා ඇත.

මෙම සුවිසල් කුර්ච්ඡේ වර්ෂ 7 කට වරක් නීත්ත ගාහු ලැබේ. අවශ්‍ය නීත්ත ප්‍රමාණය ටොන් 35 කි. තසිලෝන් බුරුසු 1200 ක් මේ සඳහා උපයෝගී කර ගනී.

ලොව ශ්‍රේෂ්ඨ නිර්මාණයක් වූ මෙය පුපුරවා හැරීම සඳහා කබාය ඇතුළත පුපුරන ද්‍රව්‍ය සහවාගෙන ගිය තැනැත්තකු අල්ලා ගන්නා ලදී ඒ ගැන විමසන ලදුව ඔහු මෙසේ පිළිතුරු දුන්නේය. 'මා අදහස් කරනවා මෙම කුර්ච්ඡා පුපුරුවා හැරීමට එය මාගෙන් ඉටුවිය යුතු ශ්‍රේෂ්ඨ කාර්යයක් බව' □

මාතර
සුමිත් වීරතුංග